

Niske i Visoke Tatre

26.12.2008-04.01.2009.

Niske i Visoke Tatre su deo planinskog masiva Karpata, koji se proteže od Češke preko Poljske, Slovačke, Ukrajine, Mađarske i Rumunije do Dunava. Upravo se u ovom masivu nalaze i najviši vrhovi nabrojanih zemalja. Niske Tatre su nacionalni park sa najvećim skijaškim centrom Slovačke (Jasna-1285m). Najviši vrhovi u Niskim Tatrama su Džumbijer (2042m) i Čopok (2024m). Planinski masiv Visokih Tatra se proteže duž severne granice Slovačke, odnosno južne granice Poljske. U ovom masivu se nalazi preko 25 vrhova iznad 2500m. Najviši je Gerlahovski Štit (2655m). Planina je ukrašena sa 85 planinskih jezera. Najveće je Hincovo jezero koga mnogi nazivaju Hincovo more. Mnogobrojne doline, potoci, vodopadi i jezera čine planinu izvanredno lepom. Ova planinska lepota je povezana sa preko 350km besprekorno obeleženih planinarskih staza, koje su ucrtane u precizne planinarsko-turističke karte.

Za vreme sedmodnevnog boravka u masivu Niskih i Visokih Tatra, planinari Pobede su izveli dve pešačke ture i tri uspona. Bez zadržavanja u Budimpešti i kraćim zadržavanjima na granicama, stigli smo veoma rano u Banjsku Bisticu. Razgledamo grad, sportske radnje i restorane. Popodne smo krenuli ka Kraljevoj Lehoti. Kraljeva Lehota je naziv dobila po prvom župniku čije je ime Lehotski i odluci kralja tadašnjeg da ceo kraj bude županija. Smestamo se Larion hotelu i alpskim kućicama odmarališta slovačke plovebde.

Prvog dana je uspon na Čopok. Krenuli smo od jezera belom stazom. Bela staza je za početnike skijanja. Na kraj staze odvajamo se od skijaša i polako se penjemo ka drugoj skijaškoj stazi. Prvo preznojavanje na usponu i izlazimo na sunčanu zaravan.

Uspion na Čopok

Vreme hladno sunčano. Kako odoleti, a da ne napravimo pauzu. Ne žurimo. Nakon kraće pauze krećemo ka Lukovi(1650m). Kolona se razvukla. Prvi odustaju na ovoj visini. Nastavljamo dalje ka vrhu. Treba izbrojati 13 zaleđenih stubova. Sunce se začas pojavi pa nestane. Ako se slučajno okreneš unazad videćeš prelepe Visoke Tatere.

Giros

Nakon tri sata i savladane visine od 900m stižemo do Kamene Čate. Sačekujemo zaostale i za desetak minuta smo na Čopoku(2024m). Istom stazom smo se vratili do polazne tačke uspona.

Kamena čata

Zaleđeni grad

Čopok

Drugog dana je uspon na Džumbijer(2042m). Ponovo dolazimo do Jasne autobusom. Skijaši već znaju svoje staze. Planinari se žičarom prebacuju do Lukove. Danas nas čeka dugo pešačenje. Žičarom smo uštedeli i snagu i vreme. Poznatom stazom stižemo do Kamene čate(2000m). Kratko se zadržavamo i silazimo na Demanovsko sedlo(1750m). Skijaši i planinari su dobro trasirali putanju. Vreme sunčano, a hladno. Sneg dobro drži. Brzo smo došli do sedla i ponovo uspon. Osmatramo put za povratak. Kako smo se približavali vrhu vetar je sve jače duvao. Dobro smo opremljeni. Na vrhu vruć čaj iz ranca. Nagomilani sneg je sakrivao krst koji označava najviši vrh Niskih Tatri-Džumbijer Džumbijer (2042m). Deset najspremnijih je na vrhu. Fotografišemo se i natrag. Temperatura ispod -15C sa pojačanim vetrom. Uslovi nedozvoljavaju veliku komociju na vrhu. Na petnaestak minuta od vrha je skretanje za Široku dolinu. Dolazimo na raskrnicu nameštamo dereze jer nas očekuje velika strmina na raskrnicu grebena. Bezbedno silazimo. Pratimo tragove skijaša kako nebi naleteli na lavinozni teren. Muke su prestale kada smo se dohvatili doline i šume. Predstoji nam dugo pešačenje do Široke doline i Čate na Lučki. Malo smo se okrepili u Pl. domu pa na autobus. Završen je veoma zahtevan uspon.

Ka Džumbijeru

Džumbijer 2042m

Kolona

Greben

Trećeg dana smo obišli Demanovsku pećinu i popeli jedan vidikovac na suprotnoj strani od Jasne. Vreme je omogućilo predivan pogled na ceo greben Niskih Tatri.

Četvrtog dana po planu je bila kraća šetnja. Čuvamo se za doček nove godine. Ponovo smo autobusom došli do Jasne. Laganim usponom dolazimo do tri studenca. Utabanom stazom stižemo do zadnje stanice žičare sa gondolama. Skijaškom stazom se vraćamo na početak. Doček Nove godine je bio u organizaciji hotele.

Petog dana, a prvog u novoj godini je bila pešačka tura od podnožja šestosedešnice ka Džumbijeru i natrag Širokom dolinom do planinarskog doma na Lučki. Popodne kupanje u akva parku.

Uspon na Slavkovski štit

Šestog dana je uspon na Slavkovski štit. Grupa od osam planinara najbolje utrenirana je krenula autobusom veoma rano do Starog Smokovca. Prvom žičarom se prebacujemo do Hrebjonka(1285m) odakle započinjemo uspon. Odmah smo stavili dereze i krenuli. Temperatura ispod nule, sneg cvrči pod nogama.

Uspón na Slavkovski štít

Skijaškom stazom dolazimo do vidikovca(1650m). Prolazno vreme na usponu više nego dobro. Nastavljamo dalje dobro utabanom stazom. Nakon nekoliko serpentina staza ide vertikalno ka grebenu. Nismo bili jedini na usponu. Dočekale su nas divokoze.

Uspón na Slavkovski štít

Pauze na usponu su bile kratke. Vetar, ne tako jak, nas tera napred. Neočekivano brzo smo stigli pod sam vrh. Skupljamo snagu za završni uspon. Ponovo staza ide vertikalno na vršni greben. I ovu deonicu smo brzo savladali. Popeli smo i Slavkovski Štit(2452). Sa vrha se nije mogla videti okolina zbog magle.

Slavkovski štít 2452m

Fotografišemo se sa zastavama i natrag istom stazom. Temperatura se povećava sa svakim metrom silaska. U silasku smo napravili pauzu za okrepljenje. Na Slavkovski štít smo odlazili skoro svake godine za vreme zimovanja. Ove godine smo se popeli i sišli sa vrha za rekordno kratko vreme (sedam sati). Ostatak dana smo proveli u Popradu.

Sedmog dana je planiran povratak. I ovaj dan su skijaši iskoristili za skijanje na Čertovici. Planinari su popeli oniži vrh Benušku(1542m). Naveče smo krenuli za Beograd. Uz kraća zadržavanja na granici, Segedinu i uobičajenih nezgoda sa prevoznikom, stigli smo u Beograd u nedelju popodne.

Osvojeni vrhovi (duzina ture, vreme trajanja, broj učesnika):

Čopok 2024m, 8km, 5h, 23

Džumbijer 2042m, 18km, 7h, 10

Slavkovski Štit 2452m, 11km, 7h, 8

Vođa puta, izveštaj i fotografije: [Vladislav Matković](#)

Pomoćnik vodiča: Mladenović Dragoslav